

Hizb-ut Tahrir'den, İslam Ümmeti'ne ve Bilhassa Kuvvet Sahibi Olanlarına Bir Nîda

Ey Müslümanlar!

Yine böyle bir gün, Hicri 1342 yılının 28 Recep, Milâdi 1924 yılının 3 Mart günü, o zaman başını İngiltere'nin çektiği Sömürgeci Kâfir devletler, Arap ve Türk hâinlerin de yardımlarıyla Hilâfet Devleti'ni yıkmayı başardılar! İstanbul'daki Hilâfet'in kaldırıldığı, asrın mücrimi Mustafa Kemâl tarafından ilan edildi. Sonra Halîfe kuşatma altına alındı ve aynı günün şafağında ülkeden kovuldu. İngiltere'nin ona verilmesini emrettiği çok ucuz bedel işte bu idi! Bu fecî cürmüne karşılık Laik Türkiye Cumhuriyeti'nin kıytırık başkanlığına atanmasıydı!

Müslümanların beldelerini darmadağın eden bu yıkıcı deprem işte böyle gerçekleşmiş, Müslümanların izzetinin ve Rablerinin rızasının kaynağı olan Hilâfet, işte böyle yıkılmıştı!

Bundan sonra, **Ey Müslümanlar!** Müslümanların beldelerine Sömürgeci Kâfirlerin egemenliği yerleşti. Onlar, Müslümanların topraklarını paramparça ettiler. O kadar çok parçaladılar ki tek bir devlet iken elli beş küçük devletçik haline getirdiler. Her birinin başına da kendilerine ajanlık yapan bir yönetici getirdiler. Kâfirler bir şeyi emredince onlar da hemen emreder, Kâfirler bir şeyi yasaklayınca onlar da hemen yasaklardı. Kâfirler onlara yönelik hayâti bir politika belirleyince, -ne kadar tehlikeli ve zararlı olduğuna bakmadan- ellerinden gelen tüm güçleriyle ve sahip oldukları tüm imkânlarıyla onu gerçekleştirmeye koşarlardı. İşte Kâfirler, Hilâfet'in yeniden kurulmasını engellemek üzere o yöneticileri öylesine diktiler ki İslam'ın ve Müslümanların aleyhine olan bu iğrenç ve şerir politikalarını uygulamada her zaman ön saflarda onlar yer alıyorlardı.

Sonra acısı henüz dinmemişken buna korkunç bir diğer deprem daha eklediler. Böylece Rasulullah [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem]'in İsrâ' ve Mi'râc yaptığı mübârek topraklarda yahudilere bir devlet verdiler ve onu, ayakta kalmasını sağlayacak tüm vesileler ile donattılar. Bu vesilelerden ilki, çevresindeki ajan yöneticilerin onu koruyarak himâye etmesi oldu! Bu kadarıyla da yetinmediler. Aksine yine bu yöneticiler, girdikleri her savaşta yahudiler karşısında hezîmete uğradılar. Böylece onu dâima gerçekte olduğundan daha büyük ve daha güçlü gösterdiler. İğrenç görüntüsünü gerçekte olduğundan hep daha farklı yansıttılar! Bu hâin uşaklar, bununla da yetinmediler. Filistin'den yahudi varlığını -kökünden- söküp atma düşüncesini ortadan kaldırmak amacıyla ve 1967'de işgâl ettiği kesimden çekilmesini umarak yahudi varlığıyla müzâkereler başlatmak suretiyle Allah'a ve Rasulü'ne karşı savaşmak için tüm güçlerini harcadılar.

İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesiyle birlikte, bu defa Amerika, Batı'nın tahtına ayak ayak üstüne atarak oturmaya başladı. İkinci Dünya Savaşı'nda Batı dünyasını kurtardığı iddiasıyla, egemenlik alanlarında Batı'nın vârisi olduğu vehmine kapılarak sömürgeler üzerinde Avrupa ile çekişmeye başladı. Avrupa ve özellikle İngiltere, bu hususta ona kolaylıkla teslim olmaya yanaşmadı. Böylece Müslümanların beldeleri, Sömürgeci Kâfir devletlerin çatışma alanları haline geldi. Bu durum, Batılı devletler arasında, bilhassa Amerika ile Sovyetler Birliği arasında çok sıcak çekişmelerin yaşanmasına da yol açtı.

Başlarındaki hâin yöneticiler yüzünden bu çatışmanın kurbanları hep Müslümanlar oldu. Müslümanların servet ve egemenlik bakımından tüm kazançları ve kaynakları ise çatışmadan gâlip çıkan bu devletlerin ganîmeti oldu. İngiliz güdümlü Avrupa'nın verdiği rahatsızlıkların da eşlik ettiği uzun süren sıkıntılardan sonra, her iki taraf arasında devletlerarası siyâsette çıkarların paylaşımına ilişkin bir uzlaşmaya varılarak mesele halledildi. Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra ise Avrupa, Amerika ile rekâbette onun yerini almaya güç yetiremedi.

Sovyetler Birliği'nin dağılıp Avrupa'nın da Amerika karşısında güçsüz ve yetersiz kalmasından sonra Amerika, devletlerarası politikada tek başına daha sağlam bir şekilde hükmeder oldu. Sonra küstah bir zorbalık onu kuşatır oldu. Böylece her tarafa saldırmaya başladı. Evvelâ Irak ile İran arasındaki Birinci Körfez Savaşı'nın ateşini tutuşturdu. Sonra Irak'ı Kuveyt'ten çıkarmak üzere İkinci

Körfez Savaşı'nı başlattı. O zaman Baba Bush'un yaptığı Haçlı açıklamalar, İslam'a ve Müslümanlara karşı kalplerinin derinlerinde besledikleri öfkeyi ve nefreti ifşâ etti. Açığa çıkmayıp içlerinde kalan tüm sırlar, 11 Eylül hâdiselerine kadar aydınlatılmaya ve sayıklanmaya devam edildi.

11 Eylül'den sonra Amerika dünyada daha arsız, daha yüzsüz ve daha küstah oldu. *"Ya bizimlesiniz ya teröristlerle"* diyerek tüm dünyayı ikiye böldü. Kibirlenerek *"Ya Amerika'ya boyun bükersiniz yada Amerika'nın hışmına ve saldırısına uğrarsınız"* demeye başladı. Böylece Afganistan'da vahşi eylemlere girişti. Ondan sonra da aynı vahşeti Irak'ta sergiledi. O kadar ki Birleşmiş Milletler'in tüm yasal formalitelerini ayaklar altına aldı. Bütün devletlerarası nezâket kurallarını hiçe saydı. Avrupa'yı *"Eski ve Yeni"* diyerek alaya aldı. Saldırganlık hırsı onu öylesine sersemletti ki ne dostunu ne de düşmanını umursuyordu.

Ey Müslümanlar!

Amerika, yabânî orman hayvanlarının bile yapmaktan hâyâ edeceği birçok vahşi cürümler işledi. Nitekim Afganistan'ın kuzeyinde bulunan Cangî'deki kale zindanında gerçekleştirdiği cürümler medyada yayınlandı. Orada tutukluları biraraya toplayıp tüfekler, tanklar ve uçaklar ile ateş açarak katlettiler. Aynı şeyi Afganistan'daki Bagram zindanında da yaptılar. Sonra Guantânâmo'da işlenen birçok cürümün haberleri geldi. Tüm bu haberler, henüz açığa çıkmamış gerçeklere nazaran oldukça azdır. Buna ilâveten Afganistan'da hâlen süregelen olaylar; Amerika'nın kötülük ve pislik saçan bir karabatak olduğunu ve kezâ yeryüzünde fesâdın ve ifsâdın ana kaynağı olduğunu göstermektedir.

Yine Irak'taki Ebî Garîb zindanında ve Felluce'de işlediği cürümler korkunç bir vahşetti. Evlerin ve nâmusların dokunulmazlığını hiçe saydılar! İffetli hanımları iğrenç bir şekilde kirlettiler! Kadın-yaşlı-çocuk demeden herkesi kitlesel olarak katlettiler! Tüm bu yaşananlar Amerika'nın, insânî bütün sıfatlarını kaybettiğini ve hayvânî barbarlıkta zirveye ulaştığını göstermektedir.

Hilâfet'in yıkılmasından sonra belâlar, musîbetler ve felâketler ardı ardına Müslümanların beldeleri üzerine her geçen gün şiddetlenerek geldi. Zira o zaman Küfrün başı olan İngiltere, Hilâfet'in yıkılmasında başrol oynadığı gibi mübârek topraklarda yahudi varlığının kurulmasında da başrol oynamıştı! Sonra Hind beldesini Müslümanların yöneticilerinden çekip aldı ve çoğunu Hindu Kâfirlere hibe etti! Müslümanlara da en küçük ve en çorak kesimleri verdi. Ardından Müslümanların bedeni üzerinde Keşmir yarasını kanattı. Halkının çoğu Müslüman olduğu halde Keşmir'in yönetimini Hindu müşriklerin insâfına terk etti. Keşmir, bu Hindu kâfirlerin binleri aşan cürümlerinden çok çekti ve hâlen çekmeye devam etmektedir! Sonra Keşmir, tüm Müslümanların meselesi iken özellikle Pakistanlıların meselesi haline getirildi. Keşmir için onun Hinduların egemenliğinden kurtarılmasından başka hiçbir çözüm olmadığı halde, Pakistan'ın ajan yöneticisi de, Keşmir'in çoğunu aşağılayıcı, basit bir müzâkere yoluyla Hindistan'a teslim etmeye râzı olarak Allah'a ve Rasulü'ne alenen savaş açtığını ilan etmeye başladı!

Sonra yahudi varlığı, Filistin'de en aşağılık bir biçimde cürümler işledi ve işlemeye devam etmektedir. Cenîn'de işlenen katliam, daha doğrusu soykırım bunun en açık şahidiydi. Ne insanlar, ne ağaçlar ne de taşlar onun cürümlerinden sakınamadı. Kadınları, yaşlıları ve çocukları vahşice katletti. Evleri başlarına acımasızca yıktı. Ağaçları kökünden söktü. Ve tüm bunları, bugün Amerika'nın liderlik ettiği Kâfir Batı'nın desteğiyle yaptı! Onlar Müslümanların beldeleri üzerinde herhangi bir gücün ortaya çıkmaması uğrunda hepimize karşı topyekün savaş açtılar. Üstelik Müslümanların beldelerine bağladıkları halatları da sıkıca bağladılar ki güç unsurlarına ve özellikle nükleer silahlara asla sahip olamasınlar. Oysa onlar yahudi varlığının bu silahlara yıllardır sahip olduğunu gâyet iyi bilmektedirler. Hatta bizzat onlar, yahudileri bu silahları üretmeye çağırdılar. Herhangi bir baskı veya engellemeye karşı onu koruma altına aldılar. Oysa aynı vakitte Müslümanların beldeleri üzerindeki bekçiler gibi gözetleyip duruyorlardı. O kadar ki barışçıl amaçlar taşıyan nükleer enerji çalışmalarını bile istismâr ediyorlardı.

Sonra Sovyetler Birliği de Kırım Müslümanlarını darmadağın etti. Kafkaslar'daki Müslümanların çoğunu acımasızca katletti. Tataristan Müslümanlarını sürgün ve hapis yoluyla perişan etti. Sovyetler Birliği'nin vârisi Rusya da Çeçenistan'da vahşi katliamlar işlemeye, köyleri ve şehirleri yakıp yok

etmeye ve “yakılan toprak” politikasını sürdürmeye devam etti. Bu politikanın pilot bölge olarak uygulandığı Grozni bunun en yürek parçalayan şahididir.

Sonra Fransa, Yugoslavya’nın parçalanmasının ardından Sırp ve Hırvatlar gibi Müslümanların da bir devlete sahip olmalarını engellemek üzere düşmanca bir rol oynadı. Ayrıca geçen asrın ilk yarısı esnâsında Cezâyir’de oldukça gaddar vahşetlerin fitilini ateşledi!

Kâfir Batı öyle bir parçalama plânı çizdi ki Müslümanların beldelerini şimdiki parçalarından daha küçük parçalara ayırmak, birbirlerinden yırtarcasına koparmak, bir parçasını bir tarafta diğer bir parçasını başka bir tarafa atarak daha da perişan bir hale getirmek istemektedir.

- Irak’ta görülen bölücülük ve ırkçı federalizm,
- Sudan’da görülen Güney’in koparılması, Dârfur’un, hatta Doğu Sudan ile Batı Sudan’ın da aynı şekilde koparılmasına zemin hazırlanması,
- Endonezya’da görülen Doğu Timor’un koparılması ve Açe’nin de koparılmasına zemin hazırlanması,
- Cezâyir’de görülen Doğu bölgesi el-Emâziğ’in koparılması
- Pakistan’da görülen Doğu’nun Batı’dan koparılması

Ve Müslümanların beldelerini, daha fazla bölücülük ve daha fazla devletçik yolunda yürütmek üzere aynı ülkede ırkçı, etnik hatta coğrafi ve kabilevi fanatizmin kışkırtılmasına yönelik nice entrikalar... İşte bunların tamamı bu plânın aşamalarıdır.

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki Batı’nın İslâm’a ve Müslümanlara yönelik azgın Haçlı nefreti ağızlarından dökülen sözlerinden belli olmaktadır. Kalplerinde gizledikleri öfke ve nefret ise elbette daha büyüktür. Şimdi sizlere onların nefretlerini bir nebze hatırlatacağız. Zîra hatırlatmak mü’minlere fayda verir.

- Birinci Dünya Savaşı’nın sonlarına doğru İngiliz komutan Alenbi, Kudüs’e gidip orayı işgâl edince şöyle dedi: *“Haçlı Savaşı işte şimdi sona erdi!”* Bu komutan Osmanlı Devleti’nin, İslâmî Devlet’in devamı niteliğinde olduğunu biliyor, dolayısıyla Müslümanların devletinin sona ermesi ile yeniden bir devlet haline gelemeyeceklerini ve böylece Müslümanların toprakları üzerindeki hâkimiyetlerinin hiç kimse tarafından engellenemeyeceğini düşünüyordu. Tuhaf, şaşırtıcı ve üzücü, hatta içler parçalayıcı olan şey şu ki, İngilizlerin İslâmî Devlet’e karşı başlattıkları savaşlarında onlarla birlikte Osmanlı Ordusu’na karşı isyan eden Arap Ordusu’nun komutanı hâin Faysal, bu açıklama sırasında kendisinin şeklen de olsa Müslüman olmasına hiçbir değer vermeyen, aksine kulaklarına açıkça ve yüksek sesle *“İslâmî Devlet, Osmanlı Devleti idi ve o artık hezîmete uğradı”* diyen Alenbi’nin yanında pişkin pişkin duruyordu. İşte böylece Kâfir Batı, Haçlı Savaşlarından gâlip çıktı. Eğer o Faysal’da zerre miktarı hayâ kalmış olsaydı, en azından bu laflarından dolayı onu kınardı. Fakat o, babası Huseyn Bin Ali’nin İslâmî Osmanlı Hilâfet Devleti’ne ilk kurşunu ateşleyip Müslümanlara karşı İngilizleri destekleyerek savaş katılmasından beri kendi devleti olan Osmanlı Hilâfet Devleti’ne sırtını dönüp İngilizler ile düşüp kalkacak kadar alçalan aşağılık bir adamdı.
- Yine Birinci Dünya Savaşı’nda Fransız komutan Goro, Haçlı Savaşlarında yeniden ulaştıkları zafere işâret edencesine Kudüs’ün Fâtîhi Salâhuddin el-Eyyubî’nin mezarını tekmeleyerek şöyle diyordu: *“Uyan Ey Salâhaddin! İşte biz buradayız, geri döndük!”*
- Geçen asrın 50’li yıllarında, Fransız Dışişleri Bakanlığı’ndan bir yetkili yaptığı açıklamada şöyle diyordu: *“İslam dünyası zincirlenmiş bir devdir. Onun yeniden kalkmaması için elimizden geleni yapmak zorundayız.”*
- Geçen asrın 60’lı yıllarında, Amerikan Dışişleri Bakanlığı’nın Plânlama Dâiresi Başkanı ve aynı zamanda Başkan Johnson’un danışmanı olan Yucin Rusto şöyle diyordu: *“Batı Dünyası’nın amacı*

Ortadoğu'daki İslâmî Medeniyeti yok etmek olmalıdır. İsrail'in kuruluşu zaten bu plânın bir parçasıdır. Ve bu, Haçlı savaşlarının sürdürülmesinden başka bir şekilde olmayacaktır."

- 1990'ların başında gazeteci David Howell, Washington Times ve Japan Times gazetelerinde yayınlanan "Tarihin yoluna bir dönüş" başlıklı makâlesinde şöyle diyordu: "Komünizmin dağılmasından sonra bugünün düşmanı, hiç şüphesiz İslam ve onun medeniyetidir."
- 1990'ların ortasında bir diğer Haçlı olan Fransız eski Başbakanı Michel Debré, Lucosedian Dubari Gazetesi'nde yayınlanan makâlesinde şöyle diyordu: "Şu anda İslam, Avrupa'nın ve herkesten önce Fransa'nın düşmanı haline gelmiştir ve bu tehlike Güney'den [yani İslâmî bölgelerden] gelmektedir."
- 1991 yılında Alman Der Spiegel Dergisi'nin 8. sayısında yayınlanan, İslam'ın Batı medeniyeti üzerindeki tehlikesine dâir yapılan bir araştırmada şöyle deniliyordu: "Batı, Haçlı Savaşları esnasında Kudüs'te Salâhuddîn karşısında uğradığı yenilginin intikamını iki kez almıştır: Birincisi, Batı'nın desteklediği Mustafa Kemâl'in İslâmî Hilâfet'i ortadan kaldırması ve ikincisi de Batı'nın desteklediği yahudilerin Filistin'de kendi devletlerini kurmasıdır."

Yani Haçlı Savaşlarında bârizleşen nefret, Batılı Kâfirlerin kalplerini yüzyıllardır doldurmuştur!

- Baba Bush, 1990 yılı Ağustos ayının başında askerlerini Kuveyt'e göndermeden önce yaptığı hitapta, onları Hristiyanlık adına savaşmaya teşvik ediyor, Amerika'daki tüm kiliseleri onlar için dua etmeye çağırıyordu. Öylesine konuşuyordu ki yaptığı bu hitap, Müslümanların Arap Yarımadası ile Körfez'deki beldelerine yönelik Yeni Haçlı Saldırısı'nın başlangıcı niteliğindeydi.
- Oğul Bush ise 11 Eylül olaylarından hemen sonra 17 Eylül 2001'de yaptığı açıklamada, Afganistan'a yönelik bir Haçlı Savaşı'nın hazırlığı içinde olduğunu söylüyordu.
- Sonra eğitimden medyaya kadar ellerindeki tüm araçlar ile İslam'a karşı savaşır hale geldiler. Saptırıcı mefhumlar üretip yaymaya başladılar. Demokrasi öğütlerini körükleyip gerçek vâkıası olan; "Allah'ı bırakarak helâl kılmak ve haram kılmak" şeklindeki anlamını saptırıp bazı süslü rütüşlerle Müslümanlar arasında pazarlamaya kalkıştılar. Demokrasinin sadece yöneticinin seçilmesine yönelik bir yapıda olduğunu söylediler. Tüm bunlar Müslümanları uysallaştırmak içindi. Onlar istiyorlardı ki Müslümanlar, neyin helâl neyin haram olduğu kararını, demokrasi adı altında beşerin Rabbinden değil de beşerin kendisinden alsınlar!
- Ve son olarak onların cürümleri öylesine haddini aştı ki bir buçuk milyarı aşan Müslümanların çokluğuna rağmen, bu kez de Amerikan ve yahudi zindanlarında Kur'ân-ı Kerîm'e hakâret ettiler! Amerikalılar da yahudiler de bu acıyı Müslümanlara tattırırken onlara hiçbir önem vermediler. Müslümanları o kadar aşağıladılar ki birkaç özür kelimesini söylemeye bile tenezzül etmediler! Çünkü onlar şunun farkındaydılar: Müslümanların Halîfesi yok ve dolayısıyla Müslümanların hiçbir kalkanı ve koruyucusu yok! Yine Müslümanların başında Allah'ın indirdikleriyle yöneten bir yönetim yok ve dolayısıyla kendilerine karşı Allah yolunda Cihâd'ı başlatacak hiç kimse yok! Ayrıca onlar, Arap ülkelerindeki yöneticilerin kendilerinin hâlis ajanları olduğundan, İslam'a karşı amansızca savaşmışlarından ve Sömürgeci Kâfirler gibi, hatta daha beter bir şekilde onların da Kur'ân'a hakâret ettiğinden emin idiler.

- Sonra onların Müslümanlara duydukları nefret görünür oldu: **İçlerinde gizledikleri nefret ise daha büyüktür!** [Âl-i 'İmrân 118] İşte bu nefret, önceden açığa çıktığı gibi şimdi de açığa çıkmış, daha sonra da açığa çıkacaktır. İşte onların "Terörle Mücadele Yasası" diyerek kendilerine her Müslüman için "tedbiren tutuklama hakkı" tanımaları bu nefretin bir sonucudur. Onlara göre Müslüman, "mâsumiyeti kanıtlanana kadar suçlu"dur. Bu da onların insan hakları, düşünce "özgürlüğü" vesâire hakkında söyledikleri safsataların tümüyle yalandan ibâret olduğunu göstermektedir. Onlara göre bu "haklar", Müslümanlara ilişkin olduğu sürece hep gözardı edilmelidir.

Ey Müslümanlar!

Hilâfet'in yıkılmasından sonra, vahşi hayvanlar avlarının nasıl başına üşüşürlerse, kâfir milletler de bizim başımıza işte öyle üşüştiler. Ümmetimiz her azgının hedefi ve beldelerimiz her saldırganın ganîmeti haline geldi. Müslümanlar kendi topraklarında yabancı, mâsum iken suçlu, doğru iken yalancı, takvâli iken bozguncu oldular. Sırf [] [RabbunAllah] **Rabbimiz Allah'tır** dedikleri için peşlerine düştüler, tutukladılar, işkence ettiler, hapsettiler, hatta şehîd olarak katlettiler! Öyle ki Hilâfet'e çağırmayı büyük bir suç saydılar, hem Müslümanların beldelerinde hem de diğer ülkelerde ona çağırınların peşine düşüp yeryüzünü onlara dar etmeye uğraştılar!

İşte **Hizb-ut Tahrir**, Hilâfet için çalışmakta ve ona çağırmakta olduğu için, Batılı Kâfirlerin Müslümanların beldelerindeki ileri karakollarını teşkil eden Müslümanların başındaki yöneticilerin hışmına uğratıldı. Tutuklayarak ve uzun süreli cezâlara çarptırarak, hatta bazı ülkelerde mahkumiyet sürelerini bitirdikleri halde serbest bırakmayarak Hizbin şebâbını sindirmeye çalıştılar. Ayrıca zindanlarda, kimi zaman şehâdete varan işkencelere mâruz kaldılar. 1970'li yıllarda Suriye'de ve 1980'li yıllarda Libya ve Irak'ta, şu anda da Özbekistan'da olduğu gibi... İşte tüm bunlardan dolayı bu zâlimler; **Hizb-ut Tahrir**'in dâvet merhalesinde maddi eylemlere hiçbir surette başvurmadığını, aksine fikrî mücâdele ve siyâsî çatışma ile, Nusret ve Hak söz ile hareket ettiğini ve Allah için hiçbir kınayıcının kınamasından sakınmaksızın hak sözü haykırdığını kesinlikle kavradılar.

Batılı ülkelerde ise Hizbin Hilâfet çağrısı geniş bir yankı uyandırarak bir inceleme ve araştırma alanı haline gelmiştir. Öyle ki bu ülkeler, hiçbir surette maddî eylemlere başvurmayan bir siyâsî parti olmasına rağmen Hizbi yasaklayarak kendi yasalarına aykırı davrandılar. Bu Batılı ülkelere bazıları Hizbin Hilâfet çağrısını "terör" olarak tanımlayarak Hizbi terörist örgütler listesine dâhil etti. Nitekim Rusya'da böyle olmuştur. Bazıları da Filistin işgâlcisi yahudi varlığını yok etmeye tahrik olduğu kanısıyla "anti-semitizm" suçlamasında bulunarak Hizbi yasakladı. Nitekim Almanya'da da böyle olmuştur. Bazıları da Hollanda'da olduğu gibi yahudi örgütlerin iddialarına dayanarak yada Danimarka'da olduğu gibi yahudi örgütlerin başvurularına ek olarak Irak'taki işgâl ordularının çıkarılması için provakasyon yapıldığını öne sürerek, Hizbi yasaklama olasılığını araştırmaktadırlar. Bazıları da Hizb ve Hilâfet aleyhine plânlar hazırlamak maksadıyla birtakım konferanslar ve entrikalar düzenlemektedirler. Nitekim Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi ile Nixon Center kuruluşunun işbirliği ve Türkiye Adâlet Bakanı Cemil Çiçek gibi şahsiyetlerin de katılımıyla Amerika'nın Ankara'da düzenlediği "Hilâfet ve Hizb-ut Tahrir" konulu konferans böyledir. Ayrıca Nixon Center ve Heritage Foundation gibi kuruluşların raporları ile 2003 yılının ortasında yayınlanan Uluslararası Kriz Grubu ve Amerikan Ulusal İstihbârat Konseyi'nin raporları da bu kapsamdadır.

Yine bu yılın başında Amerika'nın Virginia Eyâleti'nde Hizbin şebâbından bir kısmı, Andican katliamlarından dolayı Özbekistan aleyhine düzenlenen bir gösteri yürüyüşüne katıldıkları gerekçesiyle tutuklanmışlardır. Fakat o sırada sapık eşcinseller tarafından yapılan yürüyüşlerde hiç kimseye dokunulmamıştır. Britanya'da da böyledir... Sadece bu kadar da değil. 16 Temmuz 2005'te İngiliz İşçi Partisi Genel Kurulu'nda, 7 Temmuz'daki Londra patlamaları hakkında bir konuşma yapan İngiltere Başbakanı, en büyük endişesinin patlamalardan ziyâde Hilâfet'in kurulması olduğunu ifade ederek şöyle diyordu: *"İsrail devletini yok etmenin, Batı'yı İslam Dünyası'ndan kovmanın ve tüm İslam Ümmeti için Şeriat ile yönetilen tek bir İslâmî Devlet kurmanın peşinde olan bir hareket ile karşı karşıyayız."*

Müslümanların beldeleri üzerinde kurulacak olan Hilâfet fobisi, patlama hâdiselerinin sıcaklığına rağmen onu bırakmadı. Nihâyet 5 Ağustos 2005 tarihinde yaptığı açıklamada **Hizb-ut Tahrir**'i yasaklayacağını duyurması, İngiltere'yi ve onun Blair'ini uykusuz bırakan Hilâfet'ten başka bir şey sebebiyle değildi. Avustralya da Hizbi yasaklamada İngiltere'nin izinden yürüdü.

Ey Müslümanlar!

Hilâfet'in yıkılmasından sonraki hâliniz işte budur! Hor görüldünüz, zelîl oldunuz, zayıf düştünüz ve milletlerin hışmına uğradınız! Sömürgeci Kâfir devletlerin hâkimiyeti başınıza bela oldu. Bu yolun asfaltı da Batı'nın başınıza dikip boyunlarınıza bindirdiği yöneticilerin elleriyle atıldı!

Hilâfet'in yeniden kurulması için çalışanların hâli de işte budur! Doğu'da, Batı'da ve ajanlarının ulaşabildiği her yerde Kâfirler ve münâfıklar onların peşine düştüler. Çünkü Kâfirler ve uşakları,

Hilâfet'in ne demek olduğunu ve meydana getireceği sarsıcı tehlikenin kendileri için ne kadar şiddetli olacağını kesinlikle bilmektedirler. Üstelik işledikleri cürümlerin, gerçekleştirdikleri zulümlerin, çıkardıkları fitne ve fesadın karşılıksız kalmayacağını da farkındadırlar.

İşte bu hâl, Hilâfetin yıkılmasından sonraki hâlinizdir, **Ey Müslümanlar!** Peki sizler Hilâfet'in gölgesinde iken nasıldınız?

- Sizler, Nebîlerin sonuncusu ve Mücâhidlerin imâmı Muhammed [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in tâbileri olarak insanlar için çıkarılmış En Hayırlı Ümmet idiniz.
- Sizler, Râşid Halîfelerin ve fâtih komutanların torunları idiniz.
- Sizler, Allah yolunda hakkıyla Cihâd eden güçlü ve takvalı cengâverlerin torunları idiniz.
- Sizler, Endülüs'ü fethedip orada İslâmî Hadâratı yayan yiğitlerin torunları idiniz.
- Sizler, Bizanslı Rumların zulmüne mâruz kalıp “Ey Mu'tasım! Neredesin?” diye haykıran kadının imdâdına muazzam bir ordu ile koşan Halife Mu'tasım'ın torunları idiniz.
- Sizler, Müslümanlarla olan ahitlerini bozmalarından sonra Bizanslı Rumlara şiddetli bir haber gönderip onlara saldıran Harun er-Reşid'in torunları idiniz. Gönderdiği haberde şöyle diyordu: “Mü'minlerin Emîri Hârûn'dan Rumların köpeği Nefur'a! Sana hiç işitmeden göreceğin bir karşılık vereceğim!” Bunun üzerine öylesine sür'atli bir şekilde hareket etti ki bu haber henüz krallarına ulaşmadan önce Müslümanların Ordusu Rumların kalelerine ulaştı.
- Sizler, “Ey yağmur! Nereye dilersen oraya yağ! Elbette senin suyun Müslümanların toprakları üzerine düşecektir” diyerek haykıran Mücâhidin torunları idiniz.
- Sizler, Haçlıları kahreden muzaffer komutan en-Nâsır Salâhuddîn'in torunları idiniz.
- Sizler, Tatarları kahreden Baybars'ın ve Seyfeddin Kotuz'un torunları idiniz.
- Sizler, henüz 23 yaşında bile değilken Allah'ın kendisini Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in müjdesini gerçekleştirmekle şereflendirdiği genç bir komutan olan Fâtih Sultan Muhammed Han'ın torunları idiniz. Hani Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] İstanbul'un fethini şöyle müjdeliyordu:

« **» Onu fetheden komutan ne güzel bir komutandır ve Onu fetheden ordu ne güzel bir ordudur.**

Böylece O, Allah'ın rahmeti ve nîmeti sayesinde Hicri 857 ve Milâdî 1453 yılında İstanbul'u fethetmeye muktedir oldu.

- Sizler, krallarının 16. asırda esir alınması üzerine Fransızların kendisine başvurdıkları Halife Kânunî Sultan Süleyman Hân'ın torunları idiniz. O Fransızlar, İslâmî Hilâfet'ten başka yardımını isteyecekleri adâletli bir güç bulamamışlardı. Böylece Milâdî 1525 yılında Müslümanların Halifesine koşmuşlardı.
- Sizler, Halife 3. Selîm'in torunları idiniz. Onun döneminde Amerika Birleşik Devletleri; Cezâyir'de tutuklu Amerikalıların serbest bırakılması ve Amerikan bandıralı gemilerin, Cezâyir'deki Osmanlı Donanması'nın müdâhalesi olmaksızın Atlas Okyanusu ile Akdeniz'den güvenle geçebilmelerine izin verilmesi karşılığında, Cezâyir'deki vâlisine 642.000 altın dolar ile birlikte her yıl da 12.000 Osmanlı altın lirası vergi ödüyordu.

Böylece Hicrî 21 Safer-ul Hayr 1210 ve Milâdî 5 Eylül 1795'te Amerika, tarihi boyunca ilk defa başka bir devletin [Osmanlı Hilâfet Devleti'nin] dili ile bir anlaşma imzalamaya mecbur kalıyordu.

- Sizler, yahudilerin devlet hazînesine aktarılacak üzere teklif ettikleri milyonlarca altına aldanmayan ve onların kendisine karşı oluşturmaya çalıştıkları devletlerarası baskılardan korkmayan Halife 'AbdulHamîd'in torunları idiniz. O ki şöyle diyordu: “Filistin'in Hilâfet Deoleti'nden koparıldığını görmektense bedenimin lime lime koparılmasını tercih ederim.” Ve O, şöyle derken ne kadar da ileri görüşlüydü: “...Yahudilerin milyonları kendilerine kalsın... Eğer bir gün

Hilâfet Devleti parçalanırsa işte o zaman Filistin'i bedelsiz alabilirler." Aynen dediği gibi oldu ve uşak yöneticiler Filistin'den vazgeçip onu yahudilere bedelsiz olarak teslim ettiler! Hatta onların güvenliğini korudular, bekçiliğini yaptılar ve daha da beteri yahudiler karşısında hezîmete uğrayıp ona sahte zaferler bağışladılar! Yahudi varlığını hep olduğundan daha büyük ve ağırlığından hep daha ağır gösterdiler!

İşte o Halîfe, Kâfirlerin kendisine ve İslâmî Devlet'e yönelik entrikalarının şiddetine rağmen, bir İngiliz vatandaşının İslam'a düşmanlık sayılan şeyler yayınlaması üzerine, 19. yüzyılın sonunda 1890 senesinde İngiltere'yi, devletinin Londra'daki büyükelçisine resmî bir özür iletmeye mecbur etmişti. Oysa bugün aynı Kâfir Batı'nın ve yahudilerin elleriyle Allah'ın Kelâmı olan Kur'ân-ı Kerîm'e hakâret edildiği halde hiçbir özür veya özür niteliğinde hiçbir şey yok! Çünkü Müslümanların, Kur'ân'ı düstur edinen ve Kur'ân-ı Kerîm'e yönelik en ufak bir incitmede dahi devletin elindeki tüm imkânları seferber edecek bir Halîfesi yok!

- Sizler, Endülüs'e oradan da Avrupa'ya İslâmî Hadâratı yayan fâtihlerin torunları idiniz. Onlar ki saati îcat edip zamanın en büyük Avrupalı kralı olan Charlieman [Şarlman]'a gönderdiklerinde kralın mâiyeti ve tâifesi o saatin kötü ruhlar ve cinlerle dolu olduğunu sanıyorlardı.
- Sizler, İstanbul surlarını harâb eden dev topların mucitlerinin torunları idiniz. Zamanın Roma'daki Papası, Avusturyalı bir mühendisin bu tür toplar yapılması önerisini reddetmişti. Çünkü Roma'daki İmparator Papa, topların îcadını sapıklık olarak görüyor, şeytanın işlerinden bir iş olarak sayıyordu. İşte Kâfir Batı'nın hadâratı ve zihniyeti böyleydi ve işte sizin hadâratınız ve zihniyetiniz öyleydi, **Ey Müslümanlar!**

İşte sizin atalarınız bunlardır ve işte bunlar da onların seçkin amelleridir, **Ey Müslümanlar!** İşte siz onların torunlarısiniz. Öyleyse onların tâbi olduğu hakka koşun ve siz de o Hakka tâbi olun! Haydi onların ulaştığı izzete koşun ve siz de o İzzete ulaşın. İşte **Hizb-ut Tahrir** aranızda! Öyleyse onu destekleyin. Zira Hizb, **Râşidi Hilâfet Devleti'**ni kurarak İslâmî Hayatı yeniden başlatmak için gece-gündüz demeden çalışmakta, Ümmetin önünde yürümekte ve bu büyük hedefte Ümmete liderlik etmektedir. Tüm dünyada Hilâfet'e dâvet ederek Sömürgeci Kâfirleri uykusuz bırakmaktadır. Öyleyse Hilâfet gözleri kamaştıran bir hakikat olarak ortaya çıktığı zaman bu kâfirlere şeytanın vesveselerini unutturmaz mı? Onların akıllarını başlarından almaz mı? Onlara yeryüzünü dar etmez mi?

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki Sömürgeci Kâfirler, görünüşte büyük ama gerçekte zayıftırlar. Büyük silahları vardır ama böyle büyük adamları yoktur. Adamsız silahların ise düşmanın silahlarına sahip olmayan mü'min bir tâife karşısında hiçbir etkisi yoktur. İşte Amerika, övünüp durdukları gelişmiş silahlarına rağmen Irak'ta ve Afganistan'da bataklığa battı ve boğucu bir duruma düştü. O kadar ki Amerikan Kongresi'nin iktidardaki Cumhuriyetçi üyeleri bile Irak'tan geri çekilmeye yönelik bir takvim belirlenmesi gerektiğinden bahsettiler. Hatta Amerikan Savunma Bakanlığı ile Genelkurmay Başkanlığı'ndan bazı resmi ağızlar, çok sayıda Amerikalının öldürülmesi ve yaralanması üzerine Irak'tan askerî birliklerini nasıl çekebileceklerine dair ciddi yöntemler geliştirmeye başladılar. Tüm bunlar işgâl kuvvetlerinin gelişmiş ağır silahlarının onda birine bile sahip olmayan, kısıtlı imkânlarla dayalı sade bir direniş sayesinde gerçekleşti. İşte bu direniş, Amerika'ya diz çöktürdü, itibarından zerre miktarını koruyabilmek için tüm olanaklarını harcamaya mecbur etti. Öyle ki Irak'a kibir ve küstahlık ile saldırdığı zaman bir tarafa atıp hiç umursamadığı Avrupa'ya, yüz rengi değişmiş olarak el uzatmak zorunda kaldı.

İşte böylece devletlerarası durum size bağlıdır, **Ey Müslümanlar!** Rusya bitti veya bitmek üzere. Avrupa iki baş arasında sıkışmış bir yapıdadır. Bir başı; şeytânî zekâsıyla, kendi çıkarları için başkalarının kanını emmekten çekinmeyen ve hayrı şer olarak gören habis İngiltere'dir. Diğer başı da, Amerika ve İngiltere karşısında yüksek bir konum kazanmak istediği halde, elindeki imkânları nasıl kullanacağını bilmekten âciz, uyanıklık ve hikmetten mahrum bir liderliğin güdümündeki Fransa'dır. Avrupa'nın bu iki başı birleşmemekte, onların birleşmemesi tuzaklarının çürümesine neden olmakta ve böylece Avrupa giderek zayıflamaktadır. Bu devletlerin en güçlüsü olan Amerika'yı ise kibir ve

küstahlık öldürmekte, aklını başından almakta ve dolayısıyla tedbir yeteneğini tehlikeye atmaktadır. İşte bunlar, ilah olduklarını zanneden tâğutların işleridir.

İşte Fir'avun da böyleydi. O ki denizden yürüyerek geçen Allah'ın Rasulü Musâ ['Aleyhi's Selâm]'ın peşine düştü. Kibir ve küstahlık onu öylesine kuşatmıştı ki Fir'avn'un inkâr ettiği Allah'ın izni olmadan herhangi bir beşerin denizi yürüyerek geçemeyeceğini düşünemedi. Böylece denize koşup helâk oldu ve kavmi de onunla beraber helâk oldu. İşte Hitler de böyleydi. O kendisini diğer insanlardan üstün gördü ve her tarafa saldırmaya başladı. Kibir ve küstahlık onu öylesine kuşatmıştı ki diğer devletlerin kendisine karşı birleşebileceklerini hiç düşünemedi. Hesapsız hareket ederek ordularını nice mâceralara sürükledi. Böylece helâk oldu ve halkını uzun yıllar boyunca süren bir zillate mahkum etti. İşte Amerika da böyledir. Kibir ve küstahlık onun aklını başından almış, dünyanın kendisine ait bir çiftlik olduğunu ve pikniğe gider gibi dilediği zaman orada dolaşabileceğini zannetmiştir. Bu küstahlık ona, İslam Ümmeti'nin yüksek derecede kuvvetli silahlara sahip olduğunu kavramaktan mahrum etmiştir. Oysa Amerika, Ümmeti parçalamak için onun boynuna ne kadar neşter vurursa vursun, daha arzusuna ulaşmadan kendi boynunun koparıldığını görecektir. Dolayısıyla yalnızca maddî silahların üstünlüğü, Müslümanlara karşı giriştiği savaşta ona yetmemekte, hatta o maddi silahları bile azaltmaktadır. Zîra Müslümanların capcanlı, dipdiri, dosdoğru ve kendilerine müthiş bir mücâdele enerjisi pompalayan öyle bir 'Akîdeleri vardır ki Amerika'nın başını çektiği zorbalara bunu asla kavrayamazlar. Amerika şimdiye kadar mü'minlerin Cihâda ve Şehâdete karşı nasıl da hırslı olduklarını hiç kavrayamadı. Onların mücâdelesini, bir tür çılgınlık sanıp intihar olarak tanımladı! Böylece Afganistan ve Irak'ta, Allah'ın izniyle kendisini kurtaramayacağı bir şekilde bataklığa batıp derinlere gömüldü. O şimdi, kırmak için havaya kaldırdığı kayayı kıramadan önce, kendi başına düşürüp altında kalan adam gibidir.

Bu nedenle Amerika kendi ölümünü beraberinde taşımaktadır. İşte onun ölümü sizin ellerinizdedir, **Ey Müslümanlar!** Muhakkak ki Amerika'nın başını koparmaya ehil ve lâıyk olan elbette sizlersiniz.

Bugünün dünyasındaki büyük devletlerin durumu işte budur! Yahudi varlığına gelince; onu zerre kadar önemi yoktur. O ancak başkalarından geçinen bir parazit olarak yaşamaktadır. Eğer Batı'nın ona desteği sürmeseydi ve daha önemlisi Müslümanların beldelerde Batı'nın uşakları olan yöneticilerin ihâneti olmasaydı, çoktan işi bitmiş olacak, gözlerden kaybolan bir kalıntıya dönüşecekti. Dolayısıyla onun îcabına bakmak, Allah'ın izniyle çok basit olacaktır.

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki yeryüzü, İslam Risâleti'nin geldiği yıllara geri hâline dönmüştür. O zaman Rumlar ve Farslar, yıllanmış ve yaşlanmışlardı. Gururla, kibirle ve küstahlıkla donanmışlardı. Kendilerinden başka hiçbir gücü umursamaz olmuşlardı. Arapların gönüllerinde taht kuran İslam'a küçümseyerek bakmışlardı. Onları câhiliyye günlerinin Arapları sanmışlardı. İslam Risâleti'nin gücünü eksik tartmışlardı. O kadar ki Bizans Kralı Kisra, Yemen'deki uşağına şöyle bir haber göndermişti: *"Duydum ki Mekke'de bir adam kendisini peygamber görüyormuş. Ona git ve huzuruma getir!"*

Bundan yıllar sonra, İslam Devleti Medîne'de kurulduktan sonra, Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] krallara elçiler gönderdi. Kisra, Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in kendisine gönderdiği mektubu yırtınca, kendi tahtının yırtılışını îlan edip Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in şu kavlini doğrulamış oldu:

« **» Allah da onun tahtını yırttı!**

Gerçek şu ki ne kadar güçlü olursa olsun, küstahlık ve kibir sahibini öldürür. Bugünün dünyasında en güçlü olan devletin vâkıası işte budur! Er veya geç, küstahlık onu muhakkak öldürecektir.

Müjdeler olsun, Ey Müslümanlar!

Hiç şüphesiz onlara gâlip geleceksiniz ve hiç şüphesiz Nübüvvet Minhâcı üzere **Râsîdî Hilâfet** ile gölgeleneceksiniz. Öyle ki önceden olduğu gibi tekrar *"İnsanlar için çıkarılmış En Hayırlı Ümmet"* olacaksınız. Devletinizi, dünyanın birinci devleti seviyesine çıkaracaksınız. Onunla aranızda İslam ile

yönetecek, İslam'ı tüm dünyaya Dâvet ve Cihâd ile taşıyacak ve nihâyetinde Hakkı ve Adâleti dünyanın ülkelerine ulaştıracaksınız.

Ey Müslümanlar!

Hizb-ut Tahrir, işte bu nida ile size seslenmektedir:

1. Hatırlatırız ki sizler, dimdik ayakta iken Hilâfet'in gölgesinde gölgelendiğiniz günlerde izzetli ve kuvvetli idiniz. Dünyanın ağırlık merkezinde otururdunuz. Mazlumlar hep sizden yardım isterdi. Sadece sıradan insanlar değil, aksine özellikle krallar yardım için size koşarlardı. Düşmanlar sizden korkar, dostlar sizinle gurur duyardı. Ülkeleri adâlet ve merhamet ile fetheder, tüm dünyaya hidâyet götürürdünüz.
2. Gölgesinde gölgelendiğiniz Hilâfet'in yıkılmasından sonra bedeniniz üzerinde açılan zillet ve hezîmet bölgelerine parmaklarınızı basarız. Sömürgeci Kâfirler, geleceğinizi ele geçirmiş, değerlerinizi sömürmüş ve servetlerinizi sahiplenmiştir. Sizi değil de onların çıkarlarını koruyan, sizin değil de efendilerinin işlerini güden ve ülkenizi, birbirlerine düşen her azgının çatışma arenasına haline getiren uşaklarını da başınıza yönetici olarak tâyin etmişlerdir.
3. Beyân ederiz ki Amerika liderliğindeki Sömürgeci Kâfir devletler, sandığınızdan daha zayıftır! Amerika ile evlatlığı olan yahudi varlığının içine düştüğü kriz bunu en açık delîlidir. Filistin'deki Cenîn katliamı gibi Irak'taki Felluce katliamı da bunun şâhididir. Tüm bunlar Müslümanların, kendisiyle korunacakları ve Allah yolunda ardında savaşacakları bir devletlerinin bulunmamasından kaynaklanmaktadır. Öyleyse Müslümanların işleri düzelir, safları birleşir ve Halîfeleri başlarına geçerse, düşmanın hâli nasıl olur?
4. Vurgularız ki sizler, -Allah'ın izniyle- Sömürgeci Kâfirleri ve yahudileri def etmeye muktedirsiniz. Zîra sizler, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmettensiniz. Sizler, Peygamberlerin mührü ve Mücâhidlerin efendisi olan Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'ın Ümmetisiniz. Sizler, Râşid Halîfelerin ve mücâhid komutanların torunlarısınız. Onların sarıldıkları ve Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın da kendisiyle onları muzaffer kıldığı İslam, bugün hâlen aranızda, Allah'ın koruması ve inâyeti altındadır. Tüm saptırma ve bozma çabalarına rağmen, kesinlikle yok olmamış ve Allah'ın izniyle yok olmayacaktır. Zîra Allah [Subhânehu ve Te'alâ] kendi Dînini zafere ulaştırmanı muzaffer kılacaktır. Bu, Allah'ın vaadidir ve O'nun vaadi hiç şüphesiz haktır. Bu vaad sadece peygamberler için değil, aynı zamanda mü'minler için de geçerlidir. Sadece şehâdete, Allah'ın rızasına ve Cennetine ulaşacağınız Âhiret için değil, aynı zamanda düşmanlarınıza gâlip gelip nusrete ve apaçık bir fethe mazhâr olacağınız bu dünya için de geçerlidir. Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Muhakkak ki Rasullerimize ve îman edenlere,

hem bu dünya hayatında hem de şâhitlerin (şâhitlik için) kalkacakları günde nusret edeceğiz.

[Mu'min/Câfir 51]

5. Sonra **Hizb-ut Tahrir** sizin aranızdadır ve sizinle birliktedir. Zîra Hizb; hayra ulaşmayı sürdüreceğine, **Râşidî Hilâfet Devleti'**ni kurarak İslâmî Hayatı yeniden başlatmak için dâveti taşımak ve nusret talep etmek üzere Ümmet arasında ve Ümmet ile birlikte ciddiyet ve azimle çalışacağına dâir Allah'a, Rasulü'ne ve mü'minlere ahdetmiştir. Nitekim Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] zorba diktatörlük döneminden sonra **İkinci Râşidî Hilâfet'**in geleceğini şöyle müjdelemiştir:

« ... » ... **Sonra da Nübüvvet Minhâcı üzere [Râşidî] Hilâfet olacaktır.**

İşte Hizb; bu müjdenin gerçekleşmekte olduğunu ve zamanın Hilâfet zamanı olduğunu görmektedir ve bu mübârek müjdenin kendi elleriyle gerçekleşeceğinden emindir. Ve o gün, dünyanın ve Âhiretin izzeti kazanılacaktır. İşte bu gerçekten büyük bir lütuftur.

Zîra Hizb; sizi Hilâfet'i kurmak üzere harekete geçirerek sizin hayrınızı arzulamaktadır ki bu büyük lütfu siz de ortak olabilirsiniz. Muhakkak ki **Hizb-ut Tahrir**, insanların genelini ve güç sahiplerini; bugünden başlamak üzere saflarına katılmaya ve herkesin şâhid olacağı o kutlu sabahı kaçırmamaya dâvet etmektedir. Hizbin saflarına katılmak zor ve zahmetli değildir. Sadece bakış ve

basîret gücüne sahip olmak yeterlidir. Bunun için Hizbin medya bürolarına, şebâbına ve sözcülerine ulaşmanız yeterlidir. Devletin ajanlarından ve adamlarından korkmayın! Çünkü onlar, hayrı talep eden bir mü'minden dâima daha zayıftırlar. Çünkü onlar, seyrinde hakka doğru ciddiyetle yürüyenin yolunu kesmekten âcizdirler. Çünkü ecir büyük, kazanç muazzam ve zafer yakındır. Üstelik Hilâfet'in kuruluşuna ortak olmak, bu uğurda nice mesâfelerin katedilmesine değerdir.

Öyleyse haydi **Ey Müslümanlar!** Haydi **Ey Güç Sahipleri!** Dâvet ve Nusret için harekete geçin! Hizb ile birlikte Hilâfet'i kurmak için acele edin! Sadece izlemeyin, harekete geçin! Bugün harekete geçerek ulaşacağınız hayır ve ecir ile daha sonra gelerek alacağınız hayır ve ecir -her ikisi de güzel olduğu halde- aynı değildir. Zîra Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Sizden, fetihten önce infâk edip savaşanlar (diğerleriyle) eşit olmaz. İşte onlar, sonradan infak edip savaşanlardan derece olarak daha üstündürler. Allah, her birine en güzel olanı vaad etmiştir. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır. [el-Hadîd 10]

Ey Müslümanlar!

Bilesiniz, hatırlayasınız ve sevinesiniz diye size yönelik nîdamız işte budur!

Biliniz ki, Hilâfet'in kâim olduğu günlerde azîz idiniz ve Hilâfet'in yıkılmasından sonra zelîl oldunuz.

Hatırlayınız ki, sizler Sömürgeci Kâfirleri ve evlatlıkları olan yahudi varlığını def etmeye muktedirsiniz. Kendisiyle Allah'ı hoşnut edeceğiniz ve izzete kavuşacağınız Hilâfetinizi ayağa kaldırmanızdan sonradır ki yeryüzünde daha güçlü ve daha üstün olursunuz.

Sevininiz ki, **Hizb-ut Tahrir**; Allah'a, Rasulü'ne ve mü'minlere ahdetmiştir. Şüphesiz ki Hizb, Rasulullah [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem]'in müjdelediği Hilâfet'i kurma yolundaki mücâdelesini kararlılıkla sürdürecektir. Nitekim Hizb, Nübüvvet Minhâcî üzere **İkinci Râşidî Hilâfet**'in kurulacağından kesinlikle emindir. Zîra artık Allah'ın izni ve yardımı ile Hilâfet'in vakti gelmiştir!

Öyleyse onun kuruluşunda, hayra ulaşmada ve beraberindeki ecir kazanmada Hizbe ortak olun, **Ey Müslümanlar!** Çünkü Hilâfet'in kuruluşuna ortak olmak, kurulmasından sonra alkışlamaktan daha hayırlıdır. Sakın o herkesin şâhit olacağı kutlu şafağın kaçmasına fırsat vermeyin! Çünkü Hizb ile birlikte o günden önce çalışmak, o günden sonra çalışmak gibi olmayacaktır.

İşte bu, insanlar için bir açıklama ve mü'minler için de bir yol gösterici ve bir öğüttür. [Âl-i 'İmrân 138]

Ve's Selâmu 'Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh,

Hizb-ut Tahrir

H. 28 Raceb 1426, Cuma
M. 02 Eylül 2005